

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SÁNDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona | Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „ | Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyilttér soronként 30 fillér.

A nők a hervadás ellen.

Irta: Okolicsányi-Kuthyné-Huszár Ilona bárónő.

Nagy és szent feladatát látom magam előtt a nőnek a száraz betegség gyilkos réme elleni küzdelemben.

Kirajzolódik előttem a magasztos kép: a női munka áldásos érvényesülése e téren is, a közegészségügy dolgozó szerűjén.

Kirajzolódik annál élesebben s egyben annál magasztosabban a nők miszsiója a tuberkulózis elleni croisade-ban, minél többet hallók és tanulok az uramtól e nagy küzdelem részletei felől.

Most már tudom, hogy ez az ember-évő kór csak úgy zabolázható meg idővel terjedésében s miként a kiszáritandó mocsár mind kisebb területekre, foltokra szorul, csak úgy küzdhető le, ha céltudatos munkával évtizedeken át minden oldalról egyszerre támadjuk.

Most már tudom nem csak azt, hogy a sleppel, földet érintő ruhával, az utcáról a lakásba behordott szenny — sokszor gümőkóros — mit jelent a családra nézve, hanem azt is tudom, minő fontossága van a szájhoznyulás elkerülésének, annak a szigorú szabálynak, hogy ujjunkat nyálazzuk, ha csak utána rögtön kezét nem moshatunk.

Ugy tartottam mindig Tóth Bélát, hogy a slepp az utcán: neveléses összetévesztése az ut kövezetének a szá-

lon parketjével, más szóval, ruhánkban kifejezett ügyetlen nagyzási hőbort; de nem tudtam, hogy a kövezeteseprő női-ruha veszedelmes betegséges csirákat hajt fel a levegőbe ott kinn, a legfrissebb, legfertőzöttebb tudóválladékat pedig egyszerűen fölcsedi, meggyűjti a gyalogjáró felszínéről s meleg otthonunk szőnyegeire a legkényelmesebben felkeni, hogy ott megszáradván, belélegezze azt mosolygó gyermekünk.

Ugy tartottam mindig, hogy nem illő szájhoz vinni az ujját, hogy ez illemszabály egészségileg mit jelent, csak most tudom igazán, mióta egy szegény svájci leány esete szemem előtt lefolyt. Egy rokonom házában volt francia nyelvoktató a kis J. Szerény, jószágos minden ízében kedves lény. Örömmel készültem már, hogy átvegyem saját kis családomhoz, mert miszsióját amott befejezte. Az uramnak azonban nem tetszett az értesülés, hogy a benne, ha télen kissé meghűl, hosszabb ideig katarrhusos és gyöngékedő s esti fejfájásokról panaszkodik. Egyébként jó színben, husban és erőben volt. Mikor hozzánk feljött nem is látszott semmi baja. A vizsgálat azonban csekély tüdőcsucs betegséget s a tüle reggel nagy nehezen szerzett kevés köpetben gümöbacillusokat mutatott ki. Most egy hazájabeli szanatoriumban gyógyítják a szegényt.

Bele volt-e nevelve a vérebe az,

hogy soha napközben ujjait meg ne nyálazza, nem tudom, annyira nem ösmerem, de ha nem, úgy mihelyt váladéka kissé több lett volna, könnyen átviheti vala a kiköpés után megfertőzött nyállal a bajt az én apróságaimra, szemem fényeire.

Ebből az esetből alaposan megtanultam, mennyire igaz, hogy a tuberkulózis allattomosan kezdődik, sokszor észre sem vesszük, már jelen van, s hogy ily lappangó baj még kitérése előtt már gyászt ne okozzon maga körül, szükséges, hogy az életmód eleve olyan legyen, mely a fertőzést, az átvitelt kizárja, vagy legalább megnehezíti. S ezen életmódnak egyik masinája: ne nyuljunk feleslegesen a szájhoz, semmit meg ne nyálazzunk soha.

Hasztalan magyarázná, kívánná pedig ezt a legelőbb látóbb, egészségügyi dolgokban bárminő felvilágosodott férj, ha az anya bele nem oltja gyermekébe, utánna már az iskola tehetné azt utóbb s az még meg nem teszi; bár már nemsokára fogja tenni, mégis szerintem az otthon példája az egyedül utólérhetlen tanító mester.

Egy pár kévét bontottam meg csak eddig abból a hatalmas kazalból, melybe a tuberkulózistól való óvakodás szabályai vannak összerakva. Első tekintetre nyilvánvaló már itt a nő nagyjelentőségű, áldásos szerepe a család boldogsága, a közjó érdekében.

TÁRCA.

Éjféltör.

— Geibel Emanuel. —

Elmélyedék szobámba'
S a nyitott ablakon,
Míg píslogott a lámpa:
Bejött a fuvalom.

Arczképed földiszítve
Virággal ékesen,
Oly szomorun tekint
Rám az est fényiben.

S a vágy úgy hívta lelkem
Ugy dobogott szívem,
S ki fönn vagy már a menyben
Megjelentél nekem . . .

Mindenkor tiszta, szende
Voltál, mint égi fény,
Az voltál életedbe',
Mi most: nem földi lény!

. . . Aztán a sötét sirba
Levitt a képzelet,
Lelkem halálra sirva
Magába mélyedett.

Oh, látlak-e még, kedves
Te éltem mindene?
S bár fönn a menybe repdess:
Reám emlékszel-e?

Oh, adj, ha bírsz, szerelmem,
Egy titkos, néma jelt! — —
. . . Nesz hangzott, megijedtem,
Éjfélt az óra vert.

És édes illat terjed
Halk esend köröskörül,
Egy fehér pille repked
A lámpafény körül . . .

Prém József.

A boldogulás útja.

Irta: Vértési Arnold.

Timárék nemrégén jöttek Vámosra. Azelőtt Miskolcon laktak, de ott már annyi az ügyvéd, hogy nem élhetnek meg egyik a másik miatt s Timár Béla azt gondolta, próbálni kellene másutt, a hol még kevesebb van. Így kerültek Vámosra.

Ott azonban szintén több volt már az ügyvéd mint a mennyi kell. Igaz ugyan, hogy ott mindig civakodnak az emberek, de ahhoz nem igen szükséges az ügyvédi segítség; elvégzik maguk közt nyilatkozatokkal a két helyi lapban.

Ha valaki nem akar fizetni, akkor is nyilatkozatot írnak. Az hatásosabb, mint a sommás kereset a járásbíró előtt.

E szerint hát bizony Timáréknak nem igen fényesen folyt volna a dolguk Vámoson sem. De Timár Béla élelmes ember volt. Tudta, hogy ha valakinek olyan szép fiatal felesége van s olyan jó ebédek ad, annak előbb-utóbb boldogulni kell.

— Csak az öregeknek kedveskedj egy kicsit, — oktatta a feleségét.

Az öregek voltak: a törvényszéki elnök és Borberek Imre, a takarékpénztár hatalmas igazgatója.

Ha ő mondta, hogy ki kell adni a Timár Béla váltójára a pénzt, hát kiadták szó nélkül. A legkötekedőbb váltóbíró sem mert volna mukkani ellene.

A dúsgazdag öreg urnak az az ötszáz forint, a mi Timár Bélának egyszer vagy máskor kellett, olyan csekélység volt, hogy a miatt nem érdemes szót vesztegetni.

Olyan gavallér, mint Borberek Imre, nem sokat törődött a formáságokkal. Hiszen ha arra kerülne a sor, ezt az egész takarékpénztárt megvehetné.

Nemrégiben halt meg a felesége s olyan vagyont hagyott rá, hogy el sem tudná költeni. Abban a nagy emeletes házában, mely legnagyobb egész Vámoson külön lakása van, mint a főispánnak.

De hol van a többi hálás része annak a nagy „kötelességtartománynak“, mely a gümös betegség elleni küzdelemben a női nemre vár?

A gyermekkel megszerettünk a szabad természetet, megtanítunk a jó levegő és napfény imádatára, meggyűlötetünk vele a zárt, romlott levegőt, megutáltatunk a serdülő ifjával, kit szívünk öröme fiának nevez — a kávéházat, füstös klubbok játékszobáit, a házukban orvosi értelemben vett tisztaságot tartanunk fenn, a házon kívül nevelünk a népet, segítünk a nyomorban sinlő embertársat, hogy a nagy kór urrá ne lehessen rajta, odahatunk hogy férjeink társadalmi tevékenységükben a gümőkór kérdés megoldását sürgős céljokká tegyék — mind nagy és nemes feladatok.

Részletekre itt nem terjeszkedhettem ki, meg is olvashatók azok az „Egészség“ folyóirat 1905 április havi számában, egy szép felolvasás lenyomatában, melyet Vidéky Apollonia az év elején egyesültünk keretében tartott „A nő feladatáról a tuberkulózis elleni keresztes hadjáratban“.

Mert már Istennek hála, felolvasunk is erről a világ kérdésről, mi magyar asszonyok.

Kilépünk a küzdő homokra, oda a hol folyik az évtizedekre, talán egy évszázadra nyúló bajvívás egy rettenetes kór ellenében, mely felett győznünk kell, hogy Korányi Frigyes jóslása teljesítjék, a ki századunktól várja a tuberkulózis vész hatalmának megtörését s hogy ne írasson a XX. évszázad Francois Coppe-ja oly szivettépő képet a „mère inconsolée“-ról, a ki ingatag léptekkel támolyog ki a sirok kertjéből, a hova legkedvesebbjét, szive virágát, a „hervadás kórjának“ áldozatul adván, eltemette.

Magyar-szerb határzár.

Az általánosan ismert szerb-osztrák-magyar összekülönbözésnek meg van az első eredménye: Magyarország és Szerbia között a m. kir. bel- és földműve-

Sárga selyem butorok, perzsa szőnyegek, japán vázák. De ő csak oda lent csibukozik egész délután a takarékpénztár szűk hivatalos helyiségében egy ócska bőrdívánón.

Estefelé aztán elballag a kaszinóba, a hol tarokkot játszik egy pár hatosba. Igazán nem tudja, hogy mit csináljon a sok pénzével.

Hát az ilyen uri ember könnyen bánik a takarékpénztár pénzével is. Van ott elég, jut is, marad is; ne komiszkodjanak, ne uzsoráskodjanak. S ha Timár Béla bejön, hogy egy kis sziveséget kérne, hát nem nézik, hogy ki a forgató, ki a kibocsátó, hanem benyulnak mindjárt a kaszába:

— Tessék.

S Borberek Imre megveregeti a Timár Béla vállát:

— Szivesen, édes barátom, máskor is.

— Jaj, maga olyan kedves ember, — mondja a szép fiatal asszonyka.

Másnap már vacsorára hívják s a szép asszonyka kínálgatja neki a legjobb falatokat. Ő maga szed ki neki a tányérjára. Kocintgat is vele.

Az öreg urat föllekkesíti a szép asszony tüzes szeme meg a gyöngyöző pezsgő s minduntalan kezét csókol. Néha megereszt egy-egy félig tréfás sóhaj-tást is:

— Hej, ne volnék csak ilyen vén!

Timár Béla lopva mosolyog s int a feleségének. Az meg visszaint neki a

lésiügyi miniszterek együttesen elrendelték a tökéletes határzárlatot, melynek értelmében Szerbiából a *szarvasmarhák-nak, juhoknak, kecskéknek és sertéseknek*, valamint *húsnak* behozatala, avagy tőlünk való átvitele jan. 22-től kezdve a leghatékonyabban betiltatott.

Ezen tilalom Orsoval közönségét erősen érinti, mert városunk lakóinak legnagyobb része az utóbbi időkben majdnem kizárólag Tekiáról szerezte be a húst, s bizonyos napokon valóságos bucsujárást rendeztek a folyam tulsó partjára. Ennek oka a helybeli hús drágaságában lelte magyarázatát. Igaz, hogy e tömeges behozatalnak meg volt ama eredménye, hogy mészárosaink a hús árát mérsékeltek, de az árkülönbözet még így is lényeges volt.

De érinti ezen rendelet mészárosainkat is, mert — bár nem jó szemmel nézték a hús behozatalát — dicsősőt marhahús készletüknek legnagyobb részét szintén Szerbiából szereztek be.

A határzár következtében — mely a magyar állattenyésztők érdekeit erősen védi — el lehetünk készülve a húsárak emelkedésére, bár azt indokoltan nem tartjuk, mert a jelenlegi árak még a határzár mellett is elég magasak.

Különböztetés ez nem végleges intézkedés, s remélhető, hogy a fölmerült összekülönbözés szerencsés megoldása után a határ forgalom más megoldást fog nyerni.

HIREK.

Áthelyezések. *Beniczky* Sándor m. k. vámsegédtiszt Orsováról Sopronba, *Köncz* Károly magy. kir. vámsegédtiszt Budapestről, *Soós* Ferenc vámsegédtiszt Pozsonyból Orsovára helyeztettek.

Kinevezés. *Dr. Vas* Béla m. kir. pénzügyigazgatósági fogalmazó Lugoson, lapunk munkatársa, amint örömmel értesültünk, a napokban pénzügyigazgatói s. titkárrá lett kinevezve. Városunk közönsége mindenesetre ismeri *Dr. Vas* Bélát, mert egynehány év óta ő szokott az adókievetési bizottságnál mint az állam-

szemével. Meg kell becsülni az ilyen kedves embert.

— Ugyan, ugyan ki mondja, hogy maga vén? — enyeleg vele a szép asszony.

— S Borberek Imre úgy érzi, mintha csakugyan nem volna olyan vén, csak elhagyta magát, ellustult elhízott. A felesége mellett nem volt valami nagy mulatság az élet. Mióta özvegy, azóta meg még jobban elhagyta magát. Hiszen tulajdonképp ha kissé összeszedelőzködik, nem is olyan nagyon vén. Igaza van a szép asszonynak.

Tetszik neki, hogy az asszonyka csak úgy beszél vele: hallja maga. Mint valami fiatal emberrel. Ezek az ostoba vámosi asszonyok mind bácsinak szólítgatják, még a vénje is.

De ez a Timárné mindjárt tudta, hogy kell. A törvényszéki elnöknek is kedveskedik ugyan; de az mégis más. Borberek Imre láthatja, hogy az egészen más. Pedig az elnök eleget illegitimitási magatartás iránt is küldözget.

Borberek Imre kineveti a vén gavallért, a ki mindig úgy öltözködik, mint valami divatbáb s olyan feszes és egyenes, mintha nyársat nyelt volna. No ő ugyan soha se törte magát ilyen haszontalanságok után. Azt hiszi az a vén majom, hogy még most is meghódíthatja a nőket holmi divatos nyakkendőkkel meg kabátokkal?

Nemsokára azonban nagy meglepe-

kinestár képviselője közreműködni és szerény modora, előzékenysége valamint részrehajlatlansága miatt sikerült neki a járás lakosságának közmegebecsülését elnyerni. Őszinte szívből gratulálunk mi is jól megérdemelt előléptetéshez.

A Magyar Dalkör házi estéje.

Előre megjósoltuk, hogy a Magyar Dalkör a házi esték rendezésével igen hálás talajra lépett. A múlt év házi estéinek fényes sikerei még ma is élénk emlékezetünkben vannak, s hogy a múlt hónapban tartott est is jól sikerült, bizonyítja az az élénk érdeklődés, amely az ezután következő esték iránt máris minden oldalról megnyilvánul. Ezen családi jellegű házi esték csakugyan hivatottak az Orsován utóbbi időkben ellanyhult társadalmi életet felvillanyozni és szellemi szórakozásban szükülködő lelkünknek, — szerény erőnkhez képest, — némi táplálékot nyújtani.

Jóleső örömmel látjuk, hogy a dalkör estéje most már nem csak a magyar társadalom tagjainak találkozóhelye, hanem felkeresik azt más nyelvet beszélő polgártársaink is. Hiszen ez természetes, mert a dal, muzsika és tánc élvezhető nyelvismeretre való tekintet nélkül.

A legközelebbi házi estét folyó hó 27-én, szombaton rendezi a Dalkör. Előadásra kerülnek: két férfi kardal, egy női kardal, egy énekes monológ, énekes és egy humorisztikus felolvasás. Külön meghívókat ezuttal sem bocsát ki a dalkör elnöksége, hanem ezúton hívja meg a dalkör tagjait és jóakaróit azon kéréssel, sziveskedjenek ismerőseik körében e meghívást továbbítani.

A házi esték egyik fő előnye a tolette kérdés, amelyre vonatkozólag ismételjük azt a házi szabályt, hogy a hölgyek lehetőleg egyszerű, otthonias ruhában jelenjenek meg; sok előnye között azonban legnagyobb az, hogy ott *mindenki* táncol. Fel tehát!

Műszaki körökből vesszük a hirt, hogy a Magyar Királyi Államvasutak Gépgyára a kisebb gazdák igényeinek kielégítésére az eddig gyártott

tés érte a vámosiakat. Olyan pettyes nyakkendővel s olyan pepita nadrágban látták Borberek Imrét, mint a milyet a törvényszéki elnök úr hord. Még a sima fényes cilindert is föltette a fejére a mi azóta sem volt rajta, a mióta itt járt egyszer náluk Vámoson a kereskedelmi miniszter.

Egy darab idő múlva még jobban bámulhattak. Leborotváltatta a szakállát s nyalkán kipödörte a bajuszát. Még az öreg polgármester is, a ki sógora, megcsóválta rá a fejét:

— Ejnye, ejnye, sógor, mi a ménkü ütött beléd, hogy így megfiatalodtál?

Borberek Imre himezett-hámozott:

— Hát csak épen nem akar az ember egészen megposhadni.

De Timár Béla többet tudna mondani. Annak már panaszkodott a felesége:

— Te, nem látod, hogy vételkedik ez a két öreg gavallér?

— Hát hadd vételkedjenek, — véli Timár Béla.

— De ez a Borberek fülig szerelmes belém.

— Hát baj is az? — nevetett a férje.

— Én már meguntam ezt a históriát, — türelmetlenkedett az asszony.

— No még egy kicsit, angyalom, csak még egy kis ideig, — biztatta a férje.

Nemsokára „jó dolguk lesz, uri módon élhetnek. Ő lesz a tömeggondnok

lokomobil- és gőzcséplőgéptípusokon kívül a 2½, 3 és 4 lóerejű lokomobilok és gőzcséplőgépek gyártását is megkezdette — Amint hírlik az összes lokomobil-, gőzcséplőpép-, valamint benzínmotor gyártmányok lényeges szerkezeti újításokkal láttattak el, ami bizonyára érdekelni fogja a gazdálkodással foglalkozó olvasóközönségünket.

Az Állami gépgyár vezérigazgatója Budapesten, (V. Váci-körút 32) szívesen nyújt levélbeli kérdézőkódésekre felvilágosítást.

Szanatorium választmányi gyűlés lesz ma este 6 órakor *Ritter* Károlyné elnök lakásán, melyen az anyagi ügyek s a sanatoriumi egyesület helybeli fiokja által rendezendő mulatság idejének meghatározásáról lesz szó.

A Jótékony Nőegylet Mulatsága. A Nőegylet nagyban készülődik, hogy szokásos nagy mulatsága minél jobban sikerüljön. A meghívók már a közel napokban fognak szétküldetni. Ezekből megtudjuk, hogy a mulatság neve: „Japán estély”. A jelmezes, álarcos táncmulatságot nagy előadás fogja megelőzni. Ennek próbái szép sikerrel javában folynak. Az estély neve igen beajánló, mivel a japánok iránt érzett nagy szimpátiájuknak kifejezést adandó, bizonyára sokan lesznek, hogy az estét megjelenésükkel támogassák és hogy a Jótékony Nőegylet tőkét gyarapítsák. Az est főrendezője *Grüber* Jenőné főfelügyelőné, aki már többször mutatta ki az ilyen estélyek szervezésére és előkészítésére való talentumát. Banzáj az estély létrehozóinak!

Betörés. Városunk közbiztonsági állapota az utóbbi időben eléggé tűrhető volt, azonban a hidegebb időszak beálltával a tolvaj és betörő urak jónak látják működésüket ismét megkezdni. E hó 20-ik és 21-ik közötti éjjelen ismeretlen tettesek a Dunasoron levő Grimm A. József féle borital és hús-fogyasztási bérlet raktárába betörték. A külső ablaktáblán megerősített lakatot lefeszítették

a nagy Révész-csődben. A törvényszéki elnök már-már mondott is valami affélét, hogy neki adják. Negyven ezer koronára biztos a kilátás abból. Meglehet, hogy a Schwarz testvérek esődjét is neki osztják. Öt-hatezer korona kerül abból is.

Aztán bizonyos, hogy megkapja a takarékpénztári ügyvédséget, csak az öreg Torkos haljon meg vagy menjen nyugalomba.

— Csak addig, lelkem, addig kedveskedni kell a vén Borbereknek.

De az öreg Torkos semmiképp sem akar se meghalni, se nyugalomba menni. A törvényszéki elnök pedig mondott ugyan valami affélét, hogy itt volna a Révész-csőd és hogy majd meglátjuk, aztán mégis másnak juttatta a tömeggondnokságot. Timár Bélának nem jutott más, csak a Schwarz-féle csőd. Abból is, a mint kisült, alig lesz három-negyedfél ezer korona.

Ez cudarság, de azért mégis nyájasnak kell lenni az elnök urhoz. Ha nem esurran, hát csöppen. Mégis csak nagy hasznukra van a törvényszéki elnök barátsága.

Hát még a Borberek Imréné!
— Azt úgy forgathatjuk az ujjunkon, a hogy nekünk tetszik.

De a fiatal asszonynak már semmiképp sem tetszik.

— Most már elég lesz ebből Béla. A férfi azonban most is kineveti.

— Ugyan, ugyan. Más asszony örülne neki, hogy ilyen hódításokkal dicsekedhetik.

és az ablaküveget benyomták s úgy hatoltak be a helyiségbe. Itt az elzárt kis pénztárfiókot feltörték, onnan 21 K. 34 fillérvnyi összeget zsebre vágták. Ezután az irodai helyiségbe vonultak; ott a petroleum lámpát kényelmesen meggyújtván hozzáfogtak a tűzmentes Wertheim-féle vaspénzszekrény feltöréséhez. Leemelték a vasszekrényt a helyéről, azt — hogy zajt ne csináljanak — egy ott lévő köpenyegre lefektették és hozzáfogtak a munkához. Időközben a raktár közelében lakó kocsis felébredt, az irodában a világosságot látva felkelt és lámpát gyújtott, a mit a betörők észrevettek és munkájukban ily módon zavartatván, szíverősítés céljából még két nagy üveg pálinkát magukkal vittek, ugyanazon uton a melyen jöttek ismét eltávoztak. A kocsis látván, hogy idegen emberek járhattak a raktárban, azonnal lármat csapott, de a tettesek időközben már elmenekültek. A csendőrség a kinek a betörés nyomában bejelentett a nyomozást azonnal megindította, úgy szintén a kir. járásbiróságnál ez ügyben a vizsgálat folyik.

Havazás. Már majdnem lemondunk arról a reménységről, hogy a havazás kellemességeit élvezzük, midőn az Ég megkönyörült rajtunk s tegnap reggel óta oly sűrűen hullatta hópelyheit, hogy ma térdig érő hóban botorkálhatunk. A havazás egyre tart s így ezidén sem marad el a hóember- és hógolyókészítés, a hólabdázás és szánkózás. A nagy szánkók már vígan csilingelnek az úton s máris sokan sietnek a kedvező alkalmat kihasználni, hátha másnapra elfogy a hó? De erre egyelőre nincs kilátás.

Öngyilkos körjegyző. *Janky* Aladar temes-szlatinai körjegyző e hó 22-én délelőtt 9 óra tájban a Temes-Szlatina és Örményes közötti kőbányában vadászfegyverével agyonlőtte magát. — Hogy mi készítette *Janky*t az öngyilkosságra, eddig nem volt meg tudható. A jegyző egy idő óta betegeskedett és megrom-

gált egészsége helyreállítása céljából éppen 22-én kellett volna engedélyezett három havi szabadságát megkezdni. E helyett a szerencsétlen jegyző azonban a halálba ment.

Lopások. *Schramm* János bürzai vasgyárából ismeretlen tettesek a napokban 40 darab vaskapát, negyven korona értékben elloptak. A kapákat *Karaiman* Simon topleczi lakos gyári munkás a gör. kel. temetőben egy ott lerakott széna boglya tövében elrejtve megtalálta, azok a csendőrség közbenjöttével a tulajdonosnak visszaadattak. A nyomozás folyik. — Ugyancsak *Dobromireszku* Kirilla dubovai lakos kárára a napokban a község határában levő bezárt szállásából ismeretlen tettesek 2 darab juhot 20 korona értékben a földetlen padláson át történt bemászás után elloptak. A nyomozás a csendőrség által bevezettetett, de eredményt elérni nem sikerült. Az esetről az ügyészségnek jelentés tétetett.

Könnyű testi sértés vétségét követte el e hó 20-án *Nikuleszku* Meila tuffieri lakos az által, hogy *Hilmi* Hászán adakalehi lakost állítólag minden ok nélkül annyira bántalmazta, hogy az orvosi látélet bizonylata alapján 8 nap alatt gyógyuló testi sérülést szenvedett. Az eset a kir. járásbiróságnak feljelentett.

KÖZGAZDASÁG.

Vágóhídi statisztika. Orsova község 1905. évi hús-fogyasztását az alábbi számok tüntetik fel: Levágatott a helybeli közvágóhídon 454 szarvasmarha 498 borju, 235 sertés, 2715 juh és kecske. Szerbiából leölt állapotban behozatott 189 szarvasmarha, 17 borju, 871 sertés, 1647 juh és kecske. A Szerbiával annak idején kötött kereskedelmi szerződésünk értelmében a határszéli lakosok, saját szükségletükre, 4 klgmíg terjedő husmennyiséget hozhatnak be vámmentesen.

— Jöhetne az a Borberek valamivel ritkábban is, — morgott kedvetlenül.

Az asszony gunyos pillantással tekintett a férjére:

— Ritkábban?

— No igen, ritkábban, — felelt bosszusan a férj, a kit bántott az a gunyos mosoly, — és te is lehetnél valamivel kevésbé nyájas ahhoz a vén majomhoz.

— Kevésbé nyájas? De hiszen te mondtad.

— Persze, hogy én mondtam, de mindennek van határa.

Az asszony élesen a szeme közé nézett:

— Van. Hogyne volna? Hát most már elérkeztünk ahhoz a határhoz. A csalogató madarad elrepül, Béla. Nem veszed több hasznát.

— Nem értelek.

— Majd megértesz. Nagyon világosan beszélek. A mit főztél, most meg kell enni, Béla. Nem segíthetek rajtad. Én elválok.

Timár Béla hüledezett:

— Tréfálni akarsz?

— Dehogy tréfálok. Addig oktattál, míg végre én is okos lettem.

— Hát elváltsz tőlem?

— El. Ne is beszélj. Jól meggondoltam.

— Riza!

— Kár volt a tüzzel játszani, Béla. Ne komédiázzunk, [most már nem használ semmi jajgatás. Férjhez megyek Borberek Imréhez.

— De nekem ne szorongassák egyre a kezemet, — szólt az asszony ingerülten.

— Ej, kedves, hát hadd szorongassák — nevetett a férje.

Az asszony összeráncolta a homlokát s nem szólt semmit. Csak egy hét múlva szólalt meg újra:

— Isten bizony, kiadom az utat az öregeidnek Béla.

— Csak még most ne, — kérte a férje. — Nagy szükségünk van még reájuk.

Az asszony vállat vont s aztán nem is szólt többet. Am de beszélt Fábian bácsi, az öreg törvényszéki bíró:

— Kutya van a kertben, öcsém uram. Ne tessék hinni annak a Borbereknek.

Timár Béla arra is csak nevetett:

— Ej, ej, Fábian bácsi, már miért ne?

— Nagy kujon volt az fiatal korában.

— Régen volt az, Fábian bácsi.

— Régen, régen, — motyogott az öreg; — de tetszik tudni, kutyából nem lesz szalonna!

Timár Béla mosolyogva pödörgette a bajuszát;

— Állunk elébe, Fábian bácsi. Egy kis pletykától még nem ijedünk meg.

Már egész Vámoson beszéltek róla. Innen-onnan a füléhez szállt valami Timár Bélának Nem Fábian bácsi volt az első, meg nem is az utolsó. Eleinte csak fittyet hányt rá Timár Béla, hanem aztán végre maga is megsokalta az öreg gavallérnak mindennapi látogatását.

Az ily módon behozott hus a mult esztendőben 6419 klg. volt. Az általános husdrágaság miatt az egyezményben nyújtott kedvezményt Orsova község közönsége a lefolyt esztendőben annyira igénybe vette, hogy ez által a helybeli husiparosok üzletforgalma óriási mérvben mecsappant. És ha az ujonnan kötendő szerződésben ezen kedvezmény megmarad, ugy a mészárosok és hentesek nyugodtan becsukhatják üzleteiket.

Itt említjük meg, hogy Orsova községben ujabban egy huskiviteli vállalat létesült, mely hentesáruk gyártásával foglalkozik s az ezekhez szükséges leölt sertéseket Szerbiában vásárolja. Sz.

A víz, mint a gyomor- és bélbetegségek óvszere. Mindenki tudja hogy a Karlsbadban és Marienbadban gyógyulást kereső gyomorbeteg leg-nagyobb kontingensét magyarok alkotják. Ennek oka pedig az, hogy a magyar konyha igen izletes, de meglehetősen nehezen emészthető táplálékokkal látja el fogyasztóit, továbbá az, hogy a magyar ember az étkezés után boritalhoz van szokva. A bor pedig a zsiros ételek emésztését gátolja.

Előfizetési ár.

A lap kiadóhivatala Handl Józsefné nyomdájában van, miért is mind az előfizetési pénzek, mind a lap megrendelésére s expediálására vonatkozó jelentkezések és felszólamlások, valamint a hirdetések oda intézendők.

Előfizetési ár:

egy teljes évre 8 K.
fél évre 4 K.
negyed évre 2 K.

Kérjük a t. közönséget, hogy lapunkat erkölcsileg és anyagilag támogatni szíveskedjék.

Hirdetések

legjutányosabban felvételnek az „Orsovai Hírlap” kiadóhivatalában.

MEGHÍVÓ.

AZ ORSOVAI CASINO
ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT
f. év január hó 28-án, vasárnap d. u. 4 órakor
tartja meg, melyre a tisztelt casinói tag urak tisztelettel meghívotnak.

Orsován, 1906. év január hó 15-én.

A választmány.

T Á R G Y:

1. Elnöki megnyitó.
2. A jegyző jelentése.
3. A könyvtárnok jelentése.
4. A pénztárnok jelentése.
5. A számvizsgáló bizottság jelentése.
6. A választmány lemondása és az új választás megejtése.
7. Költségelőirányzat.
8. Indítványok.

**GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK 2 $\frac{1}{2}$ -től 12 lóerőig, BENZINMOTOROK,
SZALMAPRÉSEK gőzhajtásra,
ARATÓGÉPEK és MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK**

legujabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

**A MAGY. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK
VEZÉRŰGYNÖGSÉGÉNÉL**

BUDAPEST, V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Kerületi képviselő:

Schwitzer Jenő, Pancsova.